

Lag om Finlands ekonomiska zon 26.11.2004/1058

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap

Allmänna bestämmelser

1 §

Den ekonomiska zonen

Finlands ekonomiska zon omfattar det havsområde som ligger omedelbart utanför Finlands territorialvatten och som avgränsas i enlighet med Finlands överenskommelser med främmande stater och vars yttre gräns anges genom förordning av statsrådet.

2 §

Finska statens rättigheter och jurisdiktion i den ekonomiska zonen

Rätten att utforska och utnyttja, bevara och förvalta levande och icke-levande naturtillgångar i den ekonomiska zonen samt rätten till andra verksamheter som avser ekonomisk exploatering och utforskning av zonen tillkommer finska staten.

I den ekonomiska zonen har Finland i enlighet med folkrätten jurisdiktion med avseende på uppförande och användning av konstgjorda öar, anläggningar och andra konstruktioner samt på skydd av den marina miljön och marinvetenskaplig forskning, liksom också andra av folkrätten erkända rättigheter och skyldigheter.

2 kap

Tillämplig lagstiftning i den ekonomiska zonen

3 §

Lagstiftning som skall tillämpas på miljöskydd och vattenbyggande

I den ekonomiska zonen gäller vad som föreskrivs i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (468/1994), miljöskyddslagen (86/2000) och vattenlagen (264/1961) och i de bestämmelser som utfärdats med stöd av dem.

Bestämmelser om förhindrande av sådan miljöförorening i den ekonomiska zonen som orsakas av ordinarie drift av fartyg finns i miljöskyddslagen för sjöfarten (1672/2009) och bestämmelser om åtgärder i samband med bekämpning av oljeskador och fartygskemikalieolyckor i den ekonomiska zonen finns i lagen om bekämpning av oljeskador (1673/2009). I den ekonomiska zonen tillämpas dessutom avfallslagen (1072/1993) enligt vad som föreskrivs särskilt. (29.12.2009/1682)

4 §

Lagstiftning som skall tillämpas på fiske, jakt och naturvård

I fråga om fiske och jakt, bevarande av levande naturtillgångar samt naturvård gäller i den ekonomiska zonen vad som föreskrivs i lagstiftningen om fiske, jakt och naturvård och i bestämmelserna om Europeiska gemenskapens gemensamma fiskeripolitik eller i de bestämmelser som utfärdats med stöd av denna lagstiftning eller dessa bestämmelser, eller vad som har överenskommit med en främmande stat.

5 §

Lagstiftning som skall tillämpas på skydd av undervattensledning, på marksubstanser samt på gruvmineraler

I den ekonomiska zonen gäller vad som föreskrivs i lagen om skydd för vissa undervattensledningar (145/1965).

På tagande av marksubstanser i den ekonomiska zonen tillämpas vattenlagen.

På forskning, prospektering och inmutning i syfte att utnyttja gruvmineraler samt på exploatering av gruvmineraler i den ekonomiska zonen tillämpas gruvlagen (503/1965) och bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

3 kap

Ekonomiskt utnyttjande av den ekonomiska zonen och forskning som avser utnyttjande av den samt byggande i den ekonomiska zonen

6 §

Utnyttjanderätt

Statsrådet kan efter ansökan lämna samtycke till utnyttjande av naturtillgångar på havsbotten och i dess underlag i den ekonomiska zonen liksom också till forskning som åsyftar detta och till att i den ekonomiska zonen idkas annan verksamhet som avser ekonomiskt utnyttjande av zonen (*utnyttjanderätt*). Utnyttjanderätten gäller inte sådan verksamhet som avses i 4 §. Bestämmelser om ansökans innehåll utfärdas genom förordning av statsrådet.

Med naturtillgångar avses i 1 mom. gruvmineraler, stenmaterial och andra icke-levande förekomster på havsbotten och i dess underlag samt till bottenlevande arter hörande växter och djur som på det stadium där de kan bli föremål för fångst antingen är orörliga på havsbotten eller i dess underlag eller har förmåga att röra sig endast vid ständig fysisk beröring med havsbotten eller dess underlag.

Samtycket kan lämnas för en bestämd tid eller tills vidare. I beslutet skall anges de villkor som anses nödvändiga med tanke på säkerheten eller för att trygga statens rättigheter enligt denna lag.

Beslutet om samtycke kan ses över om verksamheten inte motsvarar de villkor som har meddelats i beslutet. Under samma förutsättningar kan verksamheten även avbrytas. Handels- och industriministeriet beslutar om avbrytande av verksamheten. Beslutet om samtycke kan också återkallas om verksamheten väsentligt strider mot de villkor som har meddelats i beslutet. Tillsynsmyndigheten skall utan dröjsmål underrätta handels- och industriministeriet om uppdagade överträdelser.

7 §

Byggande

Statsrådet kan efter ansökan lämna samtycke till att uppföra och använda konstgjorda öar, anläggningar och konstruktioner för de verksamheter som avses i 6 § samt sådana övriga anläggningar och konstruktioner som kan störa utövandet av de rättigheter som Finland enligt folkrätten har i den ekonomiska zonen. Bestämmelser om ansökans innehåll utfärdas genom förordning av statsrådet.

Den som erhåller samtycke skall i beslutet åläggas att av sjöfartssäkerhetsskäl avlägsna anläggningar och konstruktioner som inte längre används, om det är möjligt att avlägsna dem. Den som erhåller samtycke skall dessutom åläggas att underrätta handels- och industriministeriet om djup, läge och dimensioner för alla de anläggningar och konstruktioner som inte har avlägsnats i sin helhet.

Samtycket kan lämnas för en bestämd tid eller tills vidare. I beslutet skall anges de villkor som anses nödvändiga med tanke på säkerheten eller för att trygga statens rättigheter enligt denna lag. Om verksamheten inte motsvarar de villkor som har meddelats i beslutet eller om förhållandena har förändrats väsentligt efter det att beslutet om samtycke meddelades, kan villkoren i beslutet ändras eller samtycket återkallas. Tillsynsmyndigheten skall utan dröjsmål underrätta handels- och industriministeriet om uppdagade överträdelser.

I beslutet får bestämmas att en säkerhetszon skall upprättas omkring konstgjorda öar, anläggningar och konstruktioner som har uppförts enligt denna lag. Säkerhetszonen får inte utsträcka sig mer än 500 meter mätt från varje punkt på den konstgjorda öns, anläggningens eller konstruktionens ytersida, om inte något annat är tillåtet enligt allmänt godtagna internationella normer eller rekommenderat av en behörig internationell organisation.

4 kap

Marinvetenskaplig forskning

8 §

Marinvetenskaplig forskning

I fråga om annan forskning än sådan på vilken 4 eller 6 § tillämpas skall en anmälan göras till handels- och industriministeriet. Om handels- och industriministeriet anser att det forskningsprojekt som avses i anmälan om marinvetenskaplig forskning omfattas av 6 eller 7 §,

skall ministeriet snarast möjligt meddela detta till den som gjort anmälan och senast inom fyra månader från det att anmälan mottagits. Ett forskningsprojekt om vilket anmälan gjorts kan i annat fall inledas tidigast sex månader efter det att anmälan har mottagits, om inte handels- och industriministeriet beslutar att det kan inledas tidigare. Bestämmelser om innehållet i anmälan om marinvetenskaplig forskning utfärdas genom förordning av statsrådet.

Handels- och industriministeriet kan förbjuda att ett forskningsprojekt inleds, om anmälan innehåller oriktiga uppgifter om projektet eller om den som skall inleda forskningsprojektet inte bedöms ha förmåga att uppfylla kraven enligt artikel 249 i Förenta Nationernas havsrättskonvention (FördrS 49–50/1996) därför att den som ämnar inleda forskningsprojektet tidigare har underlåtit att uppfylla motsvarande krav. Handels- och industriministeriet skall meddela om beslut om avslag inom fyra månader från det att anmälan mottagits.

9 §

Tillfälligt avbrytande av eller upphörande med marinvetenskaplig forskning

Handels- och industriministeriet kan besluta att forskning som avses i 8 § skall avbrytas, om forskningen bedrivs på ett sätt som avviker från de uppgifter som lämnats i anmälan enligt 1 mom. i den nämnda paragrafen, eller om den som bedriver forskningen inte följer bestämmelserna i artikel 249 i Förenta Nationernas havsrättskonvention beträffande kuststatens rättigheter när det gäller det marinvetenskapliga forskningsprojektet. Beslutet om avbrytande skall återkallas genast när den som bedriver forskningen lämnar riktiga uppgifter om forskningen eller iakttar vad som bestäms i den nämnda artikeln.

Handels- och industriministeriet kan besluta att marinvetenskaplig forskning skall upphöra helt och hållet, om avvikelserna från de uppgifter som lämnats i anmälan enligt 8 § 1 mom. innebär en betydande förändring av forskningsprojektet eller forskningsverksamheten, eller om de brister som avses i 1 mom. i denna paragraf inte avhjälpas inom skälig tid.

Tillsynsmyndigheten skall omedelbart anmäla överträdelser eller försummelser som den observerat till handels- och industriministeriet.

5 kap

Tillämpning av finsk straffrätt i den ekonomiska zonen samt straff

10 §

Tillämpning av finsk straffrätt på brott som begåtts i den ekonomiska zonen

Brott som begåtts på i 7 § avsedda konstgjorda öar, anläggningar eller andra konstruktioner i den ekonomiska zonen, brott som riktar sig mot dem och straffbara försök till sådana brott anses begångna i Finland enligt 1 kap. 1 § i strafflagen (39/1889).

Brott som begåtts någon annanstans i den ekonomiska zonen och som nämns i 11–16 § och straffbara försök till sådana brott anses begångna i Finland enligt 1 kap. 1 § i strafflagen.

Har ett i 2 mom. avsett brott begåtts från ett utländskt fartyg medan det befinner sig i Finlands ekonomiska zon, får brottmålet inte prövas i Finland utan riksåklagarens åtalsförordnande, om det inte är fråga om något av de fall som avses i 1 kap. 12 § 2 mom. i strafflagen.

11 §

Miljöbrott i den ekonomiska zonen

Till straff för miljöförstöring, grov miljöförstöring, miljöförseelse, miljöförstöring av oaktksamhet samt naturskyddsbrott i den ekonomiska zonen som begåtts i strid med de lagar som nämns i 3 § 1 mom. döms enligt 48 kap. 1–5 § i strafflagen. På brott som nämns i detta moment tillämpas vad som i strafflagen bestäms om juridiska personers straffansvar.

Till straff för brott mot miljöskyddslagen i den ekonomiska zonen döms enligt 116 § 2 mom. i miljöskyddslagen, till straff för avfallsförseelse i den ekonomiska zonen döms enligt 60 § i avfallslagen och till straff för naturskyddsförseelse i den ekonomiska zonen döms enligt 58 § 2 mom. i naturvårdslagen (1096/1996).

12 §

Tillståndsförseelse enligt vattenlagen i den ekonomiska zonen

Till straff för tillståndsförseelse enligt vattenlagen i den ekonomiska zonen döms enligt 13 kap. 3 § i vattenlagen.

13 §

Fiskebrott, döljande av olagligt byte, fiskeförseelse och brott mot den gemensamma fiskeripolitiken i den ekonomiska zonen

Till straff för fiskebrott och döljande av olagligt byte i den ekonomiska zonen döms enligt 48 a kap. 2 och 4 § i strafflagen. När straffet bestäms skall dessutom bestämmelserna i 48 a kap. 7 § i strafflagen beaktas.

Till straff för fiskeförseelse i den ekonomiska zonen döms enligt 108 § i lagen om fiske (286/1982).

Till straff för brott mot den gemensamma fiskeripolitiken i den ekonomiska zonen döms enligt 7 § 1 mom. i lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma fiskeripolitik (1139/1994).

14 §

Jaktbrott, döljande av olagligt byte, jaktförseelse och brott mot bestämmelserna i jaktlagen i den ekonomiska zonen

Till straff för jaktbrott och döljande av olagligt byte i den ekonomiska zonen döms enligt 48 a kap. 1 och 4 § i strafflagen.

Till straff för jaktförseelse och brott mot bestämmelserna i jaktlagen i den ekonomiska zonen döms enligt 74 och 75 § i jaktlagen (615/1993).

15 §

Gruvförseelse i den ekonomiska zonen

Till straff för gruvförseelse i den ekonomiska zonen döms enligt 62 § 2 mom. i gruvlagen.

16 §

Olovlig verksamhet i den ekonomiska zonen

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

- 1) inleder i 6 eller 7 § avsedd verksamhet utan samtycke av statsrådet,
- 2) handlar i strid med villkoren i ett beslut som avses i 6 eller 7 §, eller
- 3) handlar i strid med ett förbud som avses i 8 § 2 mom.,

skall för *olovlig verksamhet i den ekonomiska zonen* dömas till böter.

6 kap

Särskilda bestämmelser

17 §

Tillämplig lag på konstgjorda öar, anläggningar och konstruktioner

På konstgjorda öar, anläggningar och andra konstruktioner som uppförts enligt denna lag tillämpas finsk lag på samma sätt som om konstruktionen hade funnits på den del av Finlands territorium som ligger närmast.

18 § (22.12.2009/1385)

Myndigheternas territoriella behörighet

I den ekonomiska zonen fungerar närings-, trafik- och miljöcentralen som kontaktmyndighet enligt lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning samt som tillsynsmyndighet enligt naturvårdslagen, miljöskyddslagen, vattenlagen och avfallslagen. Behörig närings-, trafik- och miljöcentral är den vid vars verksamhetsområde projektet i den ekonomiska zonen är beläget. Gränsen mellan närings-, trafik- och miljöcentralernas verksamhetsområden anses fortsätta från territorialvattnets yttre gräns till den ekonomiska zonens yttre gräns utan att ändra riktning.

I den ekonomiska zonen är Regionförvaltningsverket i Södra Finland tillståndsmyndighet enligt miljöskyddslagen och vattenlagen.

19 §

Övervakning och gränsbevakningsmyndighetens förelägganden

Verksamhet som avses i 6–8 § övervakas av gränsbevakningsväsendet. Den som fattar ett beslut enligt 6–9 § skall utan dröjsmål underrätta staben för gränsbevakningsväsendet om beslutet. Handels- och industriministeriet skall utan dröjsmål underrätta staben för gränsbevakningsväsendet också om en anmälan som avses i 8 §, om ministeriet inte anser att det forskningsprojekt som anmälan avser omfattas av tillämpningsområdet för 6 eller 7 §. Underrättelsen skall samtidigt också tillkännages den som gjort anmälan.

En gränsbevakningsmyndighet har rätt att meddela föreläggande om att sådan i 6–8 § avsedd verksamhet som idkas utan samtycke av statsrådet eller anmälan till handels- och industriministeriet omedelbart skall upphöra, samt om att sådan verksamhet som fortgår i strid med ett beslut som avses i 9 § omedelbart skall upphöra.

20 §

Vite och hot om tvångsutförande

Beslut som avses i denna lag får förenas med vite eller hot om tvångsutförande enligt vad som bestäms i viteslagen (1113/1990).

21 § (29.12.2009/1682)

Användning av straffprocessuella tvångsmedel

Med anledning av sådana i den ekonomiska zonen begångna brott som avses i denna lag får tvångsmedel användas enligt vad som bestäms i tvångsmedelslagen (450/1987). När en gärning som begåtts från ett utländskt fartyg i Finlands ekonomiska zon och som avses i 13 kap. 3 § i miljöskyddslagen för sjöfarten undersöks gäller 13 kap. 5 § i den lagen i fråga om förutsättningarna för användningen av tvångsmedel.

22 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som statsrådet eller handels- och industriministeriet har fattat med stöd av denna lag får sökas så som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Ändring i andra beslut som krävs för projekt som avses i denna lag får sökas på det sätt som föreskrivs särskilt.

23 §

Behöriga domstolar

Brottmål enligt denna lag handläggs av de i 21 kap. 1 § i sjölagen (674/1994) nämnda tingsrätterna. Behörig tingsrätt är den vars domkrets är närmast den ort där brottet med tillämpning av 4 kap. 1 § 1 och 2 mom. i lagen om rättegång i brottmål (689/1997) kan anses ha begåtts. Vid tillämpningen av denna paragraf anses gränserna för dessa tingsrätters domkretsar fortsätta från territorialvattnets yttre gräns till den ekonomiska zonens yttre gräns utan att ändra riktning.

7 kap

Ikraftträdande

24 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2005.

Genom denna lag upphävs lagen av den 5 mars 1965 om kontinentalsockeln (149/1965) och lagen av den 15 november 1974 om Finlands fiskezon (839/1974) jämte ändringar. De bestämmelser som utfärdats med stöd av den sistnämnda lagen förblir dock fortfarande i kraft.

Ett tillstånd som beviljats med stöd av lagen om kontinentalsockeln och ett beslut som fattats med stöd av 4 § i nämnda lag och som gäller när denna lag träder i kraft skall iakttas om inte något annat bestäms med stöd av denna lag.

Om det någon annanstans i lagstiftningen hänvisas till lagen om Finlands fiskezon skall i stället i tillämpliga delar iakttas vad som i denna lag föreskrivs om Finlands ekonomiska zon.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

RP 53/2004, UtUB 11/2004, RSv 126/2004

Ikraftträdelsestadganden:

22.12.2009/1385:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

RP 161/2009, FvUB 18/2009, RSv 205/2009

29.12.2009/1682:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

RP 248/2009, KoUB 33/2009, RSv 249/2009